

vente, indtil det har samlet nærmere Erfaring, at det hele Beløb skal bevilges, anfaae jeg det for min Pligt at forelægge Thinget det Spørgsmaal, om det ikke foreløbig idetmindste og efter min Tro aldeles vilde spare de 20,000 Rbd., uden at gjøre noget som helst væsentligt Indgreb i det Anlæg, det nu har bestemt skal udføres. Naar derfor den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Thune) anmodede mig om at tage Forlaget tilbage, for at man ikke atter skulde faae Forhandlingerne om Frederikshavns Havn bragte paa Bane, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg idetmindste ikke for 20,000 Rbd. vil undgaae en saadan Forhandling, om den endnu var nødvendig; jeg ønsker ikke at give 20,000 Rbd. for at slyde fra mig en eller anden Forhandling, der dog, som enhver Ting paa Jorden, maa faae en Ende, og vi ere alligevel ikke færdige med Forhandlingerne om Frederikshavns Havn; de komme nok igjen, det har ingen Nød; der er blot Spørgsmaal om kortere eller længere Tid. Naar jeg nu har givet Oplysninger fra Canal- og Havneinspec-teuren, er det indlysende, at de ikke kunde komme tidligere paa den Maade, jeg tog Sagen. Jeg skal bemærke for de ærede Herrer, der maaskee ikke nøiagtig have hørt mine Ytringer, at det er uberettiget, hvad det ærede Medlem fra Helsingør (Thune) har sagt, at Erklæringen gaaer ud paa, at Bolværket kun kunde staae sig i to Aar; der staaer i „nogle Aar“; hvad „nogle Aar“ er, har jeg ikke dristet mig til at angive i Tal, men det ærede Medlem er uberettiget til at kalde det to Aar. Der foreligger endnu ikke en eneste bestemt Oplysning om, at Frederikshavns Havn, som den er, er for lille; selv om man nu nægter det Beløb, hvorom der her er Tale, bliver det dog muligt med det, der bliver staaende af Thingets Bevilling, at give den en saadan Størrelse, at den kan modtage et større Antal Skibe, end hidtil har været Tilfelbet, eller som der hidtil have meldt sig, thi vi have ikke endnu faaet bestemt at vide, at Skibe ere bleve bortviste af Mangel paa Plads, og det om man ogsaa indskrænker denne Uddybning til saa meget, som er nødvendigt for ikke at undergrave Bolværket. Det er en ringe Deel af Arealet, som derved ikke uddybes, og man kan derfor godt

lade det staae og derimod hjælpe sig i en Række af Aar med det Bolværk, der staaer; men vil man grave saa tæt op dertil, at det ikke kan blive staaende, kan man naturligtvis hjælpe sig med et, der er langt mindre be kosteligt end et saadant, som for 320 Men koster 20,580 Rbd. Jeg er saa overbevist derom som om Noget, at disse Penge bør spares. Det ærede Medlem for Hjørring (Fischer) gav en ganske morsom Beskrivelse over, hvorledes jeg havde taget denne Sag. Jeg har ikke det Mindste imod, hvad man paadutter mig, især naar det skeer under en saa net Form, som han valgte. Hvad han anførte om Vaadehavnen ved Hæslefø behøver jeg ikke at gaae ind paa, thi det var fuldstændig vrangt og usandt, hvorved jeg dog ikke sigter til, at han har havt i sinde at sige noget Usandt, men det var fuldkommen Urigtigt. Og hvad de 6 Skibe angaaer, som han omtalte, kan jeg nævne ham mange Handelskuse, som have et lignende Antal Fartøier, der heller ikke kunne komme ind i Frederikshavns Havn; det var kun for Bekvemmelighedens Skyld, at jeg kun nævne eet Handelshuus. Den ærede Rigsdagsmand veed vist ikke rigtig, hvad et Skib er, og derfor komme maaskee nogle af hans Bemærkninger. Udvalget har talt om, at større Skibe skulde søge Frederikshavns Havn; men Havnecommissionen selv har ikke tænkt sig Muligheden af, at større Skibe skulde komme til Havnen under en stiv Paalandskuling; thi Skibe af 10¹/₂ Fods Dybtgaaende kalder jeg Smaaskibe; jeg veed ikke, om det ærede Medlem er inde derpaa? Det var derfor jeg nævne, at der, naar Frederikshavns Havn skulde være en Nødhavn for Skibsfarten i det Hele, kunde være Spørgsmaal om ikke at anvende 100,000 Rbd. paa den indre Havn, men derimod anvende en større Sum paa den ydre, for at denne kunde blive til en virkelig Nødhavn; men dette Spørgsmaal behøver jeg nu ikke nærmere at gaae ind paa, efterat det ærede Thing har taget Beslutning om at holde sig til den indre Havn. Jeg gjentager min ydmyge Bøn til de Herrer, at de ville spare Staten en unødvendig Udgift af 20,580 Rbd. Skulde den i Tidens Løb alligevel vise sig at være nødvendig, vil den jo atter kunne komme frem.